

Számadás az esztendőről

A Nézsaj községi közös Tanácsban elkészült az elmúlt esztendő számvetései.

Lehotka Ferenc tanácselnök:

— Eredményes esztendőt zártunk. Annak ellenére, hogy látványos, nagy dolgokat nem csináltunk, mégis úgy érzem, bátran állhatunk a falugyűlések elé.

Igen, így többes számban. A székhelyközség Nézsaj, társközség Alsópetény, Keszeg, Legénd és Nógrádsáp. Öt falu hasonló, ám sokszor mégis eltérő problémákkal, gondokkal. A tanács elsősorban arra törekedett, hogy a takarékos gazdálkodás jegyében mégis eredményes legyen a munka, végrehajtsák a terveket.

Keszegen, Legénden és Alsópetényben már megtartották a falugyűléseket. Az eredmények mellett mindenütt szóba kerültek a tanácsot vezető falugyűlésen elhangzott javaslatok, kérések.

A tanácselnök azt mondja: — Már a tervek elkészítésekor figyelembe vettük a lakosság kéréseit, és amennyire a pénzünk engedte, megvalósítottuk.

Keszegen szinte az egész lakosságot érinti a patakrendezés. Most is megkérdezték, mi lesz a patakkal? A tanácselnök válasza:

tése alapján megnyitották a tanácsházat és a templomnál levő kerítést, így a Dózsa és a Temető útnak ezen a szakaszán balesetmentesen lehet közlekedni. A Petőfi úton levő híd korlátját felújították. Ami pedig a Május 1. út bejáratánál levő hidat illeti, az ott lakók társadalmi munkát vállaltak, tavasszal minden bizonnyal elkészül.

— Ne feledkezzünk meg a keszegi kőbányáról — veti közbe Lehotka Ferenc. — Százhetvenezer forint értékben adtak követ a községi tanácsnak útépítéshez. A szocialista brigádok pedig húsz-ezer forintot juttattak el a kommunista műszakok béreként hozzá.

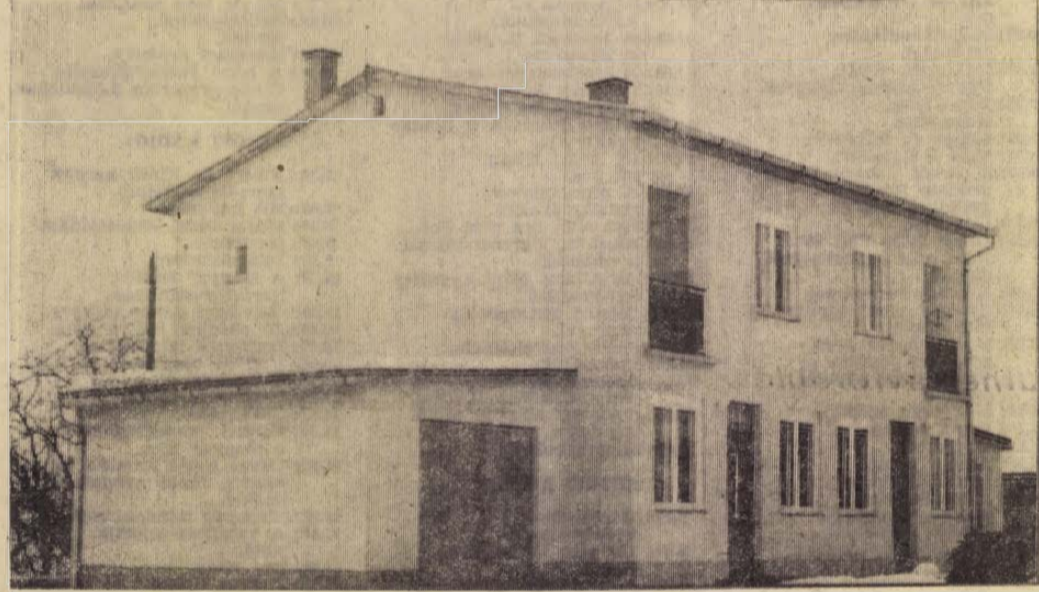
A legéndi falugyűlésen is akadt miről szót váltani. Sokáig gondot jelentett a tanyántáplálás. Ezt sikerült megoldani, a gabonafelvásárló telepet létesített Legénden. Így megfelelő mennyiségű takarmánytáp áll az állattartók rendelkezésére. Az itt lakó családok kérték a feltételek megállapítását az autóbusszváró építését. Ez is elkészült. A tanács kijelölte a személynővel végrehozott helyét. Remélhetőleg most már nem rakják szerte-szét a szeméttel. Megjavították az iskola tetőszerkezetét, a Dózsa György úton a közku-

munkáit megoldjuk a művelődési ház felújítását.

Nézsaj két korszerű pedagógus-ikerlakás épült, kívül-belül nagyon szép. Emellett a gyógyszerári épületben másik két lakást felújítottak. A Kun Béla utat korszerűsítették, és terven felül megcsinálták az Irodaház környékén levő útszakaszt. A költségekhez hozzájárult az AFESZ és a termelőszövetkezet is. És ha már utakról esik szó, Nógrádsápon több mint nyolcszáz-ezer forint költséggel megépült a Legelő út.

A tanács jól gazdálkodott a rendelkezésére álló pénzekkel. Az elmúlt évben kilencszáz-ezer forintot költöttek rendszeres és rendkívüli szociális segélyekre. Minden kérelmet kielégítettek és huszonegyszer kapnak ingyen ebédet. A házi szociális gondozás keretében Nézsaj egy gondozónő hét ideig magára maradt ember gondozását végzi. Ami az egészségügyi ellátást illeti, új orvos és védőnő költözött a községbe. Megindult a fogászati szakrendelés, amely pillanatnyilag betegség miatt szünetel. Még az egészségügyhöz tartozik, hogy dolgoznak a keszegi orvosi rendelő és egészségház felújításán, amelyet tavasszal terveznek átadni.

Az öt községi lakói is sokat tettek társadalmi munkában

▲ nézsaji új pedagóguslakások

(Bábel László felvétele)

— A rendezési terv alapján 1981-ben rendbe tesszük.

Baj volt nemegyszer a közvilágítással. Előfordult, hogy több napig nem égtek a lámpák. Minden esetben azonnal jelentették, volt, hogy több napig is hiába várták a szerelőket. A lakosság bejelen-

tat. Ami pedig szinte valamennyi családot érintett Legénden, az AFESZ a vegyesboltot önkiszolgáló boltta alakította át.

— Emellett a keresélnek megfelelően módosították a gázcsatlakozás nyitvatartását is. Ami pedig a jövőt illeti,

aljuk szépítéséért. Az egy emberre jutó társadalmi munka értéke három forint híján négy száz, ez összesen meghaladja a kétfélmillió forintot.

Ami pedig az idei esztendőt illeti, takarékos, okos, mértékletes gazdálkodással, sok társadalmi munkával, az AFESZ-szel, az üzemekkel, a termelőszövetkezetekkel együttműködve szeretnénk előbbre lépni.

— cse —

Dino Buzzati:

A tükrök

Feltűnően elegáns fiatal ember haladt át a divatos cukrászda teázótermén és fensőbbeségek közönlével tekintett végig az asztaloknál ücsörgő hölgyekre.

— Simon, felkacagott, majd kacagása különös, remegő gurgulázással vált.

— O, ő láttad? — fordult vele egykorú barátjához, Flossie-hoz. — A mai fiatalok, elszenvedték a mai fiatalok! Mi járhat az eszükben? Erthetetlen, különös és érthetetlen, becsületszavamra szeretném tudni, mi járhat az eszükben? Csak egyik a sok közül, aki most elment. Fiatalok, férfiak, még jóképűnek is tarthatnád őket. De rá se néznek a nőkre! Csak húsz éve, de mit húsz éve, tizenöt, tíz éve a fiatalok egészen más volt, becsületszavamra még tíz éve egy fiatal ember a nyakát ficamította volna, hogy megnézhesse ezeket a gyönyörű babákat. És láttad, hogy sértődött el? Mintha csupa üres csics lennénk. O, ő és kiscsics rövidében hangzott fel a gurgulázás —, isten tudja, kicsoda világ kerekedik ki az ilyen fiatalokból, akik észre sem veszik a nőket. O,

nem tagadam, valamikor kicsit túlzásba is vitték, az utcan az a sok tapadós pillantás és jaj volt neked, ha egyedül mentél. „Kisasszony, kisasszony, megengedi?” Bizony gyötrelmes volt. De a mai közöny? Te, Flossie, még nem vetted észre?

— Hogyne, így van, ahogy mondd. Megváltozott a fiatalok ízlése. Egyébként a világ sem olyan már, mint régen, figyelted például a tükröket? — Már nem úgy csinálják őket, mint régen, biztosíthatlak, elfelejtették a mesteriséget. Most mind szabálytalan, nem tudom, hogy lehet, de eltorzítják az arcukat, néha már ijesztő, ferde száj, ráncos arc, bedagadt szem, te még sohasem vetted észre? — De igen, igen — helyeselt mohón Simon. — Igazad van. Most már értem, hogy néha miért... Már nem értenek a készítésükhöz, ez az oka. Feltalálták az atomot, rakétán akarnak a Holdra menni. Szép, mondhatom! És még arra sem képesek, hogy jó tükröket gyártsanak.

Fordította: Csantavéri Júlia

Főleg városokban

Válás — szlovák módra

A mintegy 5 millió lakosú Szlovák Szocialista Köztársaságban évente 40 ezer házasságot kötnek. Ez a szám nagyon imponáló, de aggasztó a tény, hogy évről-évre nő a válások száma is: 1979-ben már meghaladta a 6500-at. Dr. Marta Ferková, a munkaügyi és szociálpolitikai minisztérium család- és szociális ügyek osztályának szakértője elmondta, hogy különösen a nagyobb ipari városokban bomlott szét sok család az utóbbi években. Pozsonyban, Szlovákia fővárosában például a statisztika szerint minden 3-4. házasság válással végződik.

Joggal vetődik fel a kérdés: mi a válások oka? Első helyen az alkoholizmus áll. Ezt követik a jellembeli különbségek, a felfüggesztett elhatározások és a szexuális problémák. A házastársak elhidegülése gyakran hűtlenség kö-

vetkezménye. Az anyagi és a lakásrendelés érdekes módon csak a hetedik helyen állnak. Szlovákiában ugyanis nemcsak az állami szervezetek, de a szövetkezetek is figyelmet fordítanak a fiatalok lakáshelyzetének javítására. Hidason, Pozsony közelében a Cseh-szlovák-Magyar Barátság Termelőszövetkezet fiatal tagjainak lakásépítéséhez például 35-45 ezer koronával járulnak hozzá. Egy szövetkezeti lakás mintegy 130 ezer koronába kerül; ahhoz, hogy valaki egy ilyen 3 szobás lakáshoz jusson, 30 ezer koronát kell előlegként befizetnie.

A tapasztalatok azonban azt igazolják, hogy ha egy házasság megromlik, azt az anyagi segítség nem tudja összetartani, s a békéltetési eljárások sem hozzák meg a kellő eredményt. A lakást a bíróság rendszerint annak

ra hagyott ijesztő színes falócsoportok, nagy hangú, rozsdás kolompok, zizegő fűzfa kürtök fülzúgó kereplők, dudák, pendelyek, sok-ráncú gatyák, hosszú szőrű subák. Felpróbálják, kijavítják hibáikat. Újra festik a megkopott színeket, kicserelelik az álarcok törött szarvait. Megzúgatják a kereplőket. De új álarcok is készülnek.

Még a családban sem tudódik ki, hogy milyen is lesz a készülő maszk. Farsang vasárnapján veszi kezdetét a hagyományos köszöntés. Pirkadatkor már talpon van a ház apraja-nagyja. Javában folyik a sütés-főzés. Nagy tálban piroslók a farsangi fánk, a lekváros körpereg. Várják a farsang hírt hozó, köszöntő busógyerekeket, akik tréfás rigmusok énekletében közben hamuval hintik be a szobákat, az udvart, az istállót és ezzel jelzik, hogy a házat nem érheti már semmi veszély!

Az utcákon megjelennek a homokszásos „jankélék”, a legmúltságosabb busófigurák, akik a gyerekeket kísérve, buzogányaikkal megszöveglik az ajtókat, ablakokat és viódm rigmusokat mondanak síelve, szaporán, mókásan, táncos derűt lopva mindenki szívébe. Közben jókat húz-

nak a felkínált pálinkásbutykosokból, borosüvegekből. Azután továbbállnak, magukhoz ölelik a kis pendelyes hamuhintó busógyerekeket, vállukra veszik őket, kosszarvaikat összekocintják, és dobhártyát repeszto zsvajt csapva, kereplőkkel futásnak erednek...

Dél körül már sűrűn látható az utcákon kurjongató busók tarkálló sokasága. Csengnek, bongnak a kolompok, berregnek a kereplők, messzire hallatszik a dudások, gajdosok, tamburások hangja. Színesen hullámlék köröttük a farsangoló tömeg. Tánconak a lányok, a legények...

Ijesztő a sok faragott, színes álarc! Hatalmas, kunkordó kosszarvaikkal, fehérén villogó, hiányos fogazatukkal, merev tekintetükkel valóban félelmet kelteők! A busógyerekek kender szakállas álarcot hosszú szőrű suba fedé, ingjük derekban, széles, csillogó szalaggal átkötött. Kurkoricacumával hengeresre formált gatyájukat sok vékony kis szalag fogja össze térdben, hogy ki ne hulljon belőle a tömítés. Vaskos, súlyos, öreg kolompok döngnek-bongnak spárgából-kötélből font öveiken.

Egyszer csak éktelen hangosságától kísérve, feldiszipett, virágos targoncán ülve megérkeznek a busókirály „fejedelmek” kíséretében.

Sokák, német és magyar lányok csoportja gyűlik közéjük. Tamburások, cigányok, citerások, dudások húzzák a talpalávalót. Szemet-leket gyönyörködtesítő a táncos forgatag...

Váratlanul virággal ékesített lovas hintón, nagy údviválás közepette megérkezik az idei „Farsang szépe” címet elnyert leány is, udvarhölgyei a busóhercegek hadától kísérve! Mögöttük a maszkasorban — fűrészparral töltött simlabdákat dobáló jankélék, csillogó buzogányokat forgató kordélyos busók és babatáncoló táncosok. Leányok sokasága énekel, kösszönti a „Farsang szépe”.

Igy tart ez három napon keresztül. A megrészegült jókedv tombolva ünnepel, s csak harmadnapon —, az ellobbant máglya tüzenél, markol az ember kezébe a farsangot temető pernyéből, hogy hamuszürké porában felfedezze és kösszöntse az életet jelentő munkát, ismét... az alkotó hétköznapokat!

Írta és rajzolta: Mohácsi Regös Ferenc